సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు 20-2-04 గణపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మీరు చేసేపని శ్రద్ధగాచేయండి, అశ్రద్ధపనికిరాదు, అజాగ్రత్తపనికిరాదు. నాయకులు ఏమిచెపుతారు అంటే బ్యాంకులు అప్పులు ఇస్తున్నాయి, తెచ్చుకోండి అంటారు. అప్పులు తెచ్చుకోవటం వలన మనం అభివృద్ధిలోనికి రాము, పనిశ్రద్ధగా చేసుకొంటే అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము. అవసరమయితే అప్పతీసుకోవచ్చు, అందులో పొరపాటులేదు, దానిని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. మనం కష్టపడి పనిచేసుకొంటే మనం బాగుపడుతాము, దేశం బాగుపడుతుంది. పనికి దూరమయితే ఏదేశంకూడా బాగుపడదు. అందుచేత మనం దైవభక్తితో పాటు దేశభక్తిని కూడా పెంచుకోవాలి. దైవభక్తికి దేశభక్తికి సంబంధం ఏమిటి అని మీరు అడగవచ్చు. దేశభక్తి పెంచుకోవటం వలన మనం సేవించే పరిధి, ప్రేమించేపరిధి, పనిచేసేపరిధి పెరుగుతుంది. దేశభక్తి వలన హృదయం విశాలమవుతుంది, బుద్ధి సూక్ష్మం అవుతుంది. దేశభక్తి పరిణామంలో దైవభక్తి కిందమారుతుంది. ఆంజనేయస్వామి యొక్క అంశే షిరిడీ సాయిబాబా. ప్రజలలో భక్తి భావన పెంచటం కోసం, వివేకం పెంచటం కోసం, ప్రజలకు అమృతానుభవం కలుగజేయటం కోసం వచ్చిన అవతారం. ఆయన నామాన్ని స్మరించుకొంటూ, ఆయనరూపాన్ని ధ్యానించుకొంటూ ఉంటే మనం పవిత్రులం అవుతాము. పనియందు గౌరవం, నామస్మరణ ఇవి ముఖ్యంగా మనం నేర్చుకోవాలి. మనకు ఇష్టమైన భగవంతుని రూపాన్ని ధ్యానించు కొంటూ, ఆయన నామాన్ని స్మరించుకొంటూ మనం తరించాలి. ప్రకృతి వలన మనకు కొన్ని బాధలు వస్తాయి, కుటుంబసభ్యుల వలన కూడా కొన్ని బాధలు వస్తాయి, విరోధుల వలన కూడా మనకు కొన్ని సమస్యలు వస్తాయి, ఇందులో ఆశ్చర్యం ఏమీలేదు. వీటి అన్నింటికంటే ఎక్కువగా మనలను బాధపెట్టేది, మనలను హింసపెట్టేది, మనకు అశాంతిని తీసుకొనివచ్చేది మన గర్వం. గర్వంవలననే మనం ఎక్కువ పేచీలు తెచ్చుకొంటాము. మన గర్వమే మనలను పాడుచేస్తోంది అనే విషయం మనకు అర్థం కావటం లేదు. అది గ్రహించుకొని గర్వాన్ని తగ్గించుకోవటానికి మనం ప్రయత్నం చేయాలి, వినయాన్ని పెంచుకోవాలి.

రామేశ్వరంలో రాముడు శివలింగాన్ని స్థాపించాడు. మనం ఏమనుకొంటాము అంటే రాముడు శివుడిని అక్కడస్థాపించాడు కాబట్టి రాముడు వేరు, శివుడు వేరు అని అనుకొంటాము, అదే మాయ. రాముడే శివుడు, శివుడే రాముడు, ఇద్దరూ ఒక్కటే అని మనం గ్రహించలేకపోతున్నాము, ఆ బుద్ధిసూక్ష్మత ఇంకా మనకు రావటం లేదు. మనం

చిన్న కష్టాన్నికూడా ఓర్చుకోలేము. శివుడు కంఠంలో విషం పెట్టుకొని శాంతిగా ఉంటూ అందరినీ అనుగ్రహిస్తూ ఉంటాడు. ఆయన కంఠంలో ఉన్నది విషం, మొఖంలో ఉన్నది శాంతి, జ్ఞానం, వాడే శివుడు. శివుడుకి రూపం లేకపోయినా భక్తులను అనుగ్రహించటం కోసం ఆయన లింగరూపం ధరించాడు, ధక్షిణామూర్తి రూపం ధరించాడు. అందుచేత మనం ఆరూపాన్ని ధ్యానించుకొని, ఆనామాన్ని స్మరిస్తే మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. మనకు ఆత్మజ్ఞానంలేదు, మనకు ఉన్నది వ్యవహారికజ్ఞానం. కొంతమంది తెలియక వ్యవహారిక జ్ఞానమే ఆత్మజ్ఞానం అనుకొంటున్నారు. మనిషి బతకటానికి ఉపయోగపడే తెలివిని వ్యవహారికజ్ఞానం అంటారు. వ్యవహారికజ్ఞానం కూడా మంచిదే అయితే వ్యవహారిక జ్ఞానం వలన మనకు శాంతి దొరకదు. ఉన్నది బ్రహ్మం ఒక్కటే. ఈ దేహము, మనస్సు ఇదంతా మాయ. అందుచేత సాధనచేసి బ్రాహ్మీస్థితిని పొందు, అంతకంటే సంపాదించవలసింది ఏమీ లేదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. నీకళ్ళకు ఈ ప్రపంచం కనిపిస్తోంది. ఇందులో సూర్యుడు, చంద్రుడు, మొత్తం జీవకోటి అంతాఉంది. మీకళ్ళకు కనిపిస్తున్న ఈ ప్రపంచం అంతాకూడా ఈ దేహంలో ఉంది అన్నారు భగవాన్. సృష్టిలో ఎన్ని రహస్యాలు ఉన్నాయో ఈదేహంలో అన్ని రహస్యాలు ఉన్నాయి అని చెప్పారు. ఈ ప్రపంచానికి బీజం దేహం. మరి దేహానికి బీజం ఎవరు? నేను అనే తలంపే ఈ దేహానికి బీజం. ఈనేను అనేతలంపు ఎక్కడ నుండి వస్తోంది? నీ హృదయంలోనుండే వస్తోంది. అందుచేత హృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకొంటే ఈ నేను అంటే ఏమిటోనీకు తెలుస్తుంది, దేహం తెలుస్తుంది, లోకం తెలుస్తుంది, చావుపుట్టుకలు అంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది. ముందు ఇది తెలుసుకొంటేనే గాని నీకు ఏదీ తెలియదు. దీనిని తెలుసుకోకుండా మేము ఏదో తెలుసుకొన్నాము అని మీరు అనుకొంటే మిమ్మల్ని మీరు మోసం చేసుకొంటున్నారు. జగత్తు, జీవుడు, ఈశ్వరుడు మనోకల్పితములు అన్నప్పుడు ఒక్క బ్రహ్మం మాత్రమే పారమార్థికసత్యం. ఈదేహంఎంత సత్యమో, ఈలోకం ఎంత సత్యమో, పుణ్యపాపాలు ఎంత సత్యమో, భగవంతుడు కూడా అంతే సత్యం. భగవంతుడు ఉన్నాడు, ఆయన మటుకు కుందేటి కొమ్ముకాదు. నీవు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందితే, నీకు ఉన్నవస్తువు ఉన్నట్లుగా అనుభంలోనికి వస్తే ఇంక ఏమీలేదు. బ్రహ్మసత్యం, జగత్తుమిధ్యఅంటే జగత్తు అసలులేదు, అదివ్యవహారికసత్యం మాత్రమే. బ్రహ్మంమాత్రమే అసలు సత్యం. అందుచేత బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నంచెయ్యి.

మన మనస్సు ఒకోసారి మనకు విరోధంగా ఉంటుంది, ఒకోసారి స్నేహంగా ఉంటుంది. ఎప్పుడూ మనకు స్నేహితుడిగా, ఎప్పుడూ మనకు మంచి చేసేదిగా మన మనస్సును మలుచుకోవాలి. మన మనస్సు మనకు విరోధిగా ఉంటే ఆవిరోధం తగ్గించుకొని, మనస్సును మనకు అనుకూలంగా తిప్పకోవాలి, అదేమనం చేయవలసిన సాధన, మనం

ఆత్మవిశ్వాసం పెంచుకోవాలి, ఆత్మవిశ్వాసం లేనివాడికి ఆత్మజ్ఞానంరాదు. నూటికి తొంభై విమర్శలకు అసూయ కారణం. ఇతరులు ఎవరైనా మిమ్మల్ని విమర్శిస్తూఉంటే మీరు కంగారుపడకూడదు. అలా కంగారుపడితే మీమీద మీకు విశ్వాసం తగ్గిపోతుంది. మన మీద మనం విశ్వాసం పెంచుకోవాలి, ఏకాగ్రత పెంచుకోవాలి, పవిత్రత పెంచుకోవాలి. పరమపవిత్రుడిని జ్ఞానం వరిస్తుంది. మన చేతిలోఉన్న పనిని శ్రద్ధగాచేసుకోవాలి. మనకళ్లతో మనం చూసుకోవాలి, మన మనస్సుతో మనస్సును పరిశీలన చేసుకోవాలి. అందుకే ఏకాంతవాసం అవసరం. ప్రతీ మనిషి రోజుకు ఒకగంట ఏకాంతంగా కూర్చొంటే వాడి మనస్సులో ఏమి జరుగుతోందో వాడికి తెలుస్తూ ఉంటుంది. మనస్సు అనేది హృదయంలోనుండి వచ్చిన ఒకతుంపర, ఎక్కడనుండి అయితే ఈ తుంపర వస్తోందో అక్కడకు దానిని పంపగలిగితే మన సాధన పూర్తిఅయినట్లే. ఒకోసారి మన మనస్సు అణుగుతుంది, అప్పుడు మనకు శాంతిగా ఉంటుంది, ఈరోజు ఎంత బాగుంది అని మనకు అనిపిస్తుంది. మనస్సు హృదయంలోనికి వెళ్లి అణిగితేనే మనకు అంతశాంతి వచ్చేస్తుంది. మనస్సు అణిగినప్పుడు మనం అనుభవించే శాంతి కాఫీపైన ఉన్న నురుగు వంటిది. నురుగు నోటికి తగిలితేనే అంత శాంతి వస్తూ ఉంటే మరి కాఫీ తాగినప్పుడు ఎంత శాంతివస్తుందో మరి. ఇది ఎందుకు చెపుతున్నాము అంటే మనస్సు అణిగినప్పడే నీకు అంత శాంతివస్తూ ఉంటే, మరి మనోనాశనం అయినప్పుడు ఇంక ఎంతశాంతి వస్తుందో చూసుకోండి. మనోనాశనం వలననే మీకు బ్రాహ్మీస్థితి కలుగుతుంది. మనోనిగ్రహాన్ని పెంచుకోండి. మేము మంచివారము, మేము చెడ్డవారము, మేము గొప్పవారము, మేము తక్కువ వారము ఇలా అనుకోవటం వదిలేయండి. అనుకోవటాలు మానివేస్తే మనస్సు పెరగదు, అది నశిస్తుంది. సన్యాసి నేను సన్యాసిని అనుకొంటాడు, గృహస్థుడేమో నేను గృహస్థుడను అనుకొంటున్నాడు. అలా అనుకొనేది మనస్సే, ఇలా అనుకొనేది మనస్సే, చివరకు మనస్సు అక్కడ మిగిలిపోతుంది. వాడికీ ఆత్మచింతన లేదు, వీడికీ ఆత్మచింతన లేదు. జీవితం పొడుగునా ఇలా ఏదో ఒకటి అనుకొంటూ కూర్చొంటే వీడికి ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. భగవాన్ రిపీటెడ్‌గా చెప్పేది ఏమిటి అంటే మీరు అనుకోవటం మానివేయండి, మీకోరికలు నెరవేరతాయి, మీకు ఆత్మజ్ఞానం కూడా కలుగుతుంది. రామాయణంలో సీతమ్మ హనుమంతునితో ఒకమాట చెప్పింది. నువ్వు ఎప్పడూ ఆనందంగా ఉండాలంటే, శాంతిగా ఉండాలంటే, నీరోజులు సుఖంగా వెళ్లాలంటే నీవు ఎవరిలోను దోషం చూడకు. నీవు రెస్ట్‌ఫుల్‌గా ఉండాలంటే, పీస్‌ఫుల్‌గా ఉండాలంటే ఎవరిలోను దోషం చూడకు. ఎవరిలోను చెడ్డచూడవద్దు, ఎవరి గురించి చెడుమాట్లాడవద్దు, చెడు వినవద్దు ఇవిఅన్నీ కాలక్షేపంకోసం

చెప్పటంలేదు నువ్వు ఎప్పడూ ఆనందంగా ఉండటానికి ఇది చెపుతున్నాను అని సీతమ్మ హనుమంతుడితో చెప్పింది. మాకు రెస్ట్‌లేదు అని కొంతమంది అంటూ ఉంటారు, మీరు అన్నీ కల్పించుకొంటున్నారు ఇంక మీకు రెస్ట్ ఏమిటి? అందరిలోను మంచినే చూడండి, అందరిలోను బ్రహ్మమునే చూడండి అప్పడు నీవు రెస్టుఫుల్‌గా ఉంటావు, అది తెలియక నాకు రెస్టులేదు అంటున్నావు. రాముడు ఒకసారి మాటల సందర్భంలో నీకు ఏమికావాలి అని లక్ష్మణుడిని అడిగాడు మీకు సేవచేయటం తప్పించి నాకు ఇంకోటి అవసరంలేదు, మీరు అడుగుతున్నారు కాబట్టి చెపుతున్నాను. మీకు సేవచేసుకొనే భాగ్యం ఇవ్వండి అని లక్ష్మణుడు చెప్పాడు. వాడు భక్తుడు, అటువంటి వారికి భగవంతుడు అన్నీ ఇచ్చి మోక్షంకూడా ఇస్తాడు. భగవంతుడు మనకు నోరును ఇచ్చాడు ఆనోటితో భగవంతుడి నామం స్మరించుకోవటం మానివేసి, దోషాలు మాట్లాడు కోవటానికి ఉపయోగించుకొంటున్నాము అంటే పాపం పోగుచేసుకొంటున్నాము. నోటి ద్వారా మనం పుణ్యం సంపాదించుకొంటే మంచిదే కాని పాపాన్ని సంపాదించుకొంటున్నాము. ఒకరకంగా మనకంటే పశువులే మెరుగు ఎందుచేతనంటే వాటికి నోటితో మాట్లాడే శక్తిలేదు. మాటల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. మాట సౌమ్యంగా ఉండాలి, ఇతరులకు హితవుకలుగజేసేదిగా ఉండాలి, భగవదనుభవం పొందటానికి వారికి దారిచూపించాలి.

ఏదోఉంది, ఏదోఉంది అని అనుకొంటున్నావు. ఏదోఉంది అని అనుకోవటం వలన భయం కలుగుతుంది. ద్వైతంలోనుండి దుఃఖంవస్తుంది, భయంవస్తుంది, కోరిక వస్తుంది. ఏదోఉంది అని అనుకొంటున్నావు గాని ఏమీలేదు. ఉన్నదంతా ఈశ్వరుడే. ఉన్నది ఆయన ఒక్కడే అనేటువంటి సజీవమైన విశ్వాసం నీకు భగవంతుడి మీద ఏర్పడితే నదికి వరద ఎలా వస్తుందో అలాగ ఆయన అనుగ్రహం వెల్లువైవచ్చి నీసహస్రారాన్ని ముంచుతుంది. ఆయన అనుగ్రహం ముందు, ఆయన ప్రేమముందు నీ ఇంద్రియాలు స్వాధీనం అవ్వటం, నీ మనస్సు స్వాధీనం అవ్వటం ఏపాటివి. కోటీశ్వరుడు కూటికోసం ఎలా తిరగడో అలాగే బ్రహ్మానుభవం పొందిన వాడు స్వర్గానికి వెళ్లాలి, వైకుంఠానికి వెళ్లాలి అనిఏమీ అనుకోడు, ఎందుచేతనంటే బ్రహ్మానికి భిన్నంగా వాడికి ఏమీ కనిపించదు, అంతా బ్రహ్మమే, ఇంక ఎక్కడికో వెళ్లాలనే తలంపే వాడికి రాదు. మీ మనస్సు ఏ ఆకర్షణకు లొంగకుండా, బాహ్యానికి వెళ్లకుండా చూసుకోండి. ఇప్పడు మీకు ఏద్వైతేనేనుగా వ్యక్తమవుతోందో అది పూర్తిగా కరిగిపోవాలి. ఈనేనును హృదయంలోనికి పంపగలిగితే, అక్కడ ఉంచగలిగితే అది కరిగిపోతుంది. ఇప్పడు మనం ఎలాఉన్నాము అంటే ఈ మూలతలంపు వెళ్లి హృదయగుహలో పడిపోదామన్నా, పడనివ్వకుండా దానిని పట్టుకొంటున్నాము, మన తెలివితేటలు ఇలా ఉన్నాయి. భగవాన్ చెప్పేది ఏమిటి అంటే

మీరు దానిని బలవంతంగా పట్టుకొని తీసుకొని వెళ్లనక్కరలేదు. మీరు చేసేపని నిర్మలంగా చెయ్యండి. మనకు ఏది మంచి అనుకొంటున్నామో అదే ఇతరులకు చేయాలి, ఇతరులు ఏదిచేస్తే మనం సంతోషిస్తున్నామో, మనం కూడా అదే ఇతరులకు చెయ్యాలి. అలాగ మనప్రవర్తన సరిచేసుకొంటే నీకు తెలియకుండానే ఈనేను వెళ్ళి హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంలో ఐక్యమయిపోతుంది. మనమాటలో గాని, చేతలో గాని, ఆలోచనలో గాని గర్వంలేకుండా చూసుకోవాలి. కొంతమంది గొప్పలకోసం డబ్బు ఉన్న వారితోటి, గర్వం ఉన్నవారితోటి స్నేహంచేస్తారు. వారి డబ్బు మనకు ఎలాగరాదు, వారి అలవాట్లు మనకు వచ్చేస్తాయి, ఇది మరీప్రమాదం. మనం ఇష్టాలు అయిష్టాలు పెంచుకొంటున్నాము. ఇలా రాగద్వేషములతో, కోరికలతో ఈ నేనును గట్టిగా పట్టుకొంటున్నాము, అది హృదయగుహలో ఐక్యమవ్వకుండా చేస్తున్నాము. మనమీద ఎవరికైనా ద్వేషం ఉంది అనుకోండి, అది మనం పట్టించుకోకూడదు. అవి అన్నీ పట్టించుకొంటే మనకు తెలివి లేదు అని అర్థం. వారి గొడవ నీకు ఎందుకు? నీ మనస్సును స్నేహితుడిగా చేసుకో, నీ మనస్సు నిన్ను బాగుచేస్తుంది కాని వారు ఏమీ బాగుచెయ్యరు, నీవు పాడయిపోతే చూసి సంతోషిస్తారు. ఇటువంటి వారిని భుజాన వేసుకొని తిరుగుతావు ఏమిటి? నీ ప్రవర్తన జాగ్రత్తగా చూసుకో. నీవు ఎవరితోనైనా ఏదైనా మాట్లాడినా మాట మాటకోసమే మాట్లాడు, అవసరం లేకపోతే మాట్లాడవద్దు, పనికూడా అంతే అక్కడ అవసరం అనుకొంటే పనిచెయ్యి లేకపోతే మానివెయ్యి. అంతేగాని కేవలం వ్యాపారధోరణితో ఏదీ చెయ్యవద్దు. వ్యాపారధోరణి వలన అహంభావన పెరుగుతుంది. మీపట్ల వారి ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నా, మీరు ఎలా ప్రవర్తించాలో చూసుకొని అలా ప్రవర్తించండి, దానివలన మీ మనస్సు అణుగుతుంది. మీరు గొప్పవారు అని వారు అనటం వలన మీకు వచ్చేలాభం లేదు, మీరు తక్కువవారు అనటం వలన మీకు వచ్చే నష్టంలేదు. ఆమాటలతో తాదాప్యం పొందటం వలన మీ అహంభావన పెరుగుతుంది, మీరు పతనమవుతారు.

మనకు సంకల్పం లేకపోతే, తలంపు లేకపోతే పనిఅవ్వదు అని మనం అనుకొంటున్నాము. అది మనలో ఉన్న పెద్దజబ్బు. మన తలంపు నిజంకాదు. ఈశ్వరసంకల్పం ప్రకారం మన జీవితయాత్ర జరుగుతుంది. మనం చాలా అనుకొంటాము అలా మనం అనుకొన్నట్లు అన్నీ జరుగుతున్నాయా, లేదు. ఎందుచేతనంటే మనది సత్యసంకల్పంకాదు, ఈశ్వరుడిది ఒక్కటే సత్యసంకల్పం. సత్యసంకల్పం నెరవేరుతుంది కాని మన సంకల్పం నెరవేరదు. అందుచేత భగవంతుడు నీకు కేటాయించిన పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యి అశ్రద్ధపనికిరాదు. ప్రేమతో చెయ్యి ద్వేషంగా చెయ్యవద్దు. ఆపనిచేయటం వలన నీకు

ఏదో రావాలని అనుకోవద్దు. వచ్చేది ఏదో వస్తుంది, రానిది ఏదోరాదు. నీకోరికతో సంబంధం లేకుండా వచ్చినది నిన్ను బంధించదు. నువ్వుకోరికతో తెచ్చుకొన్నది నిన్ను బంధిస్తుంది. భగవంతుడునీ దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి నీకు ఏది కేటాయిస్తే దానితోటి సంతృప్తిగా ఉండు. నీవు అన్నంతినేటప్పుడు కూడా అది నీది అనుకొని తినవద్దు, భగవంతుడిదే అనుకొని తిను, అలా అనుకొంటే అది ప్రసాదమవుతుంది. ఎందుచేతనంటే సంపద అంతా ఆయనదే, ఆసంపదలో నీ ప్రారబ్దానికి ఎంత కేటాయించాడో అంత నీవు ఎంజాయ్ చెయ్యి కాని అది నీది అని అనుకోవద్దు. నీది అనుకొని దానిని అనుభవిస్తే అహంభావన పెరుగుతుంది, ఏపెంటనయితే పోగొట్టుకోవాలి అని నీవు అనుకొంటున్నావో అది పెరిగిపోతుంది. అంతా ఆయనదే అనుకొని జీవిస్తూఉంటే అహంభావన కరిగిపోతుంది. నేను అనే తలంపును పోగొట్టుకోవటానికి రెండు మార్గాలను భగవాన్ చెపుతున్నారు. ఈనేను అనేతలంపు ఎక్కడనుండి ఉదయించివస్తోందో అక్కడకు తీసుకొనివెళ్ళి లయంచేసినా అది నశిస్తుంది లేకపోతే అంతానీ ఇష్టమే, నీసంకల్పమే నెరవేరుతుంది, నీసంకల్పమే నా సంకల్పం అని భగవంతుడికి శరణాగతిచెందు, ఈనేనును ముస్తాబుచేయటం మానివేసి జీవిస్తూఉంటే ఈనేను నశిస్తుంది. మనకు ఇష్టంఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా భగవంతుడు చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూఉంటే ఆయన మనకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతాడు. నీకు ఏదివచ్చినా అదిఅంతా ఈశ్వరుని ప్రసాదమే, మీ ఇంట్లో అందరూ మీరంటే ఇష్టంగా ఉంటారు అనుకోండి, అది ఈశ్వరుని ప్రసాదమే, మీరంటే ఇష్టంగా ఉండరు అనుకోండి, అదీ ఈశ్వరుని ప్రసాదమే ఎందుచేతనంటే వారి హృదయంలో కూడా ఈశ్వరుడు ఉన్నాడు. రోజూ మీతో మాట్లాడే వారు మాట్లాడటం మానివేస్తారు అనుకోండి అయ్యో ఏమిటి ఇలా మాట్లాడటం మానివేసారు అని మీ మనస్సులో అశాంతివస్తోంది అనుకోండి, మీకు భక్తిలేదని అర్థం, మీకు శరణాగతిలేదని అర్థం. మీకోడలే సడన్‌గా మీతో మాట్లాడటం మానేస్తుంది అనుకోండి. మీ కోడలు మాట్లాడినప్పడు మీ మనస్సు ఎలా ఉందో, మాట్లాడనప్పడుకూడా మీ మనస్సు అలాగే ఉంటే అది మీ శరణాగతికి గుర్తు, అప్పడు ఈశ్వరుని దయ మీ మీద వర్షిస్తుంది. మీ ఇంట్లో అందరూ నీకు అనుకూలంగా ఉంటే మంచిదే, అనుకూలంగా లేరు అనుకో అందులో కూడా లాభంఉంది, వారి మీద మమకారం తగ్గుతుంది, మరణసమయంలో వారు జ్ఞాపకంరారు, భగవంతుడు జ్ఞాపకం వస్తాడు. ఏస్థంబాలను ఆధారంగా పెట్టుకొని మన అహంకారం నిలబడుతోందో ఒకోసారి భగవంతుడు ఏమిచేస్తాడు అంటే కావాలని ఆస్థంబాలను ఊడగొడతాడు, వాటిని ఊడగొడితే కాని మన అహంకారం కూలిపోదు. కాని మనం ఏమనుకొంటాము అంటే భగవంతుడు ఇలా చేస్తున్నాడు ఏమిటి అనుకొంటాము. మనలను ఉద్ధరించటానికే భగవంతుడు అలాగచేస్తున్నాడు అని గ్రహిస్తే

నీవు ధన్యుడవు.

ఉన్నదంతా ఒక్కటే అదే బ్రహ్మం, అదే భగవంతుడు, అందరి హృదయాలలో ఆయనే ఉన్నాడు, ఆడించే వాడు ఆయనే ఈ శరీరాలు బొమ్మలు మాత్రమే. మీకు సహనం ఎంత ఉందో చూడటానికి ఒకోసారి పరీక్షలకు గురిచేస్తాడు. మీ బుద్ధిలో హెచ్చుతగ్గులు ఉంటే వాటిని సరిచేసుకోవటానికి కొన్ని పరిస్థితులు కల్పిస్తాడు. భగవంతుడు ఏదిచేసినా మన మంచికోసమే చేస్తున్నాడు అనే బుద్ధి మీకు కలిగితే అది శరణాగతి లక్షణం. భగవంతుడి ఇష్టమే మన ఇష్టమనుకుంటే ఆయన దయ మనమీద వర్షిస్తుంది. ఆయనమీద భారంవేసి జీవిస్తూ ఉంటే మనతలంపుతో సంబంధం లేకుండా, మనకోరికతో సంబంధంలేకుండా, మనం అనుకోవటాలతో సంబంధంలేకుండా మొత్తం పనులన్నీ కూడా మనం ఊహించిన దానికంటే బాగా పూర్తి అయిపోతాయి. శరణాగతిభావన వలన పనిఅవ్వదు అని అనుకోవద్దు, పనిఎలా అయితే బాగుంటుంది అని నీవు అనుకొంటున్నావో అంతకంటే బాగా జరిగిపోతుంది. ఇంత సృష్టిని నడిపే వాడికి మన పని పూర్తిచేయటం ఎంతసేపండీ. సూర్యుడు మనకు వెలుగునిస్తాడు, వేడినిస్తాడు. భగవంతుడు అలాకాదు మనకు కాంతి నిస్తాడు, చల్లదనాన్ని ఇస్తాడు, వాడు దేవుడు. భగవంతుడు మనకు కాంతినివ్వడమే కాకుండా ఇంద్రియాలకు చల్లదనం, మనసుకు చల్లదనం ఇస్తాడు. శరీరమేకాదు మన మనస్సుకూడా ఏ.సిలో ఉన్నట్లు చేస్తాడు ఎంత చల్లదనాన్ని ఇస్తాడు అంటే ఏమిటి మనకు శరీరం ఉందా లేదా అని మీకే అనుమానం వస్తుంది, శరీరాన్ని అంత తేలిక చేసేస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. అందుచేత శరణాగతి వలన పనులు పూర్తిఅవ్వవు అనుకోకండి, మీరు అనుకొన్నదానికంటే బాగా అవుతాయి అంటే మీకోసం పరిస్థితులను అలా మలుపు తిప్పతాడు. మనం మినహాయింపులు లేకుండా ఆయనకు పూర్తిగా శరణాగతి చెందినప్పుడు ఆయనను ప్రేమిస్తున్నప్పుడు మన తలంపుతో సంబంధం లేకుండా మనం అనుకున్నదానికంటే బాగా ఆపనిని పూర్తి చేసిపెడతాడు, వాడు భగవంతుడు, మన యజమాని ఆయనే, మనం చేసేపనికి ఫలితాన్ని ప్రసాదించే వాడు ఆయనే, ఆయనే సర్వసమర్ధుడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు 24-4-04 - జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు శంకరజయంతి. మనకు ఆచార్యులు ముగ్గురు శంకరాచార్యులు, రామానుజాచార్యులు, మద్వాచార్యులు, ప్రధమ ఆచార్యుడు శంకరాచార్యుడు, ఆయన శివుడి యొక్క అంశ అని చెపుతారు. శంకరాచార్యులు కేరళరాష్ట్రంలోని కాలిడిలో జన్మించారు. ఆయన 32 సం॥లు ఈ భూమి మీద ఉన్నారు. ఆచార్యులవారి తండ్రి శివగురువు, తల్లి ఆర్యాంబ. ఆచార్యులవారు గొప్ప రచయిత, ఆయన విద్యాస్వరూపుడు, జ్ఞానస్వరూపుడు, బోధస్వరూపుడు, ఆయన ఏదైనా వ్రాస్తే, ఏదైనా చెపితే దానిలో శాస్త్రపరిజ్ఞానమే కాకుండా, ఆయన అనుభవం కూడా ఇమిడిఉండేది. ఆయన అంటే నాకు పరమప్రీతి, ఆయన మీదఉన్న ఇష్టాన్ని దాచుకోలేకపోతున్నాను, ఆయన మాటలను చెప్పకుండా ఉండలేను.. ఆయన వేదస్వరూపుడు, పురాణస్వరూపుడు, ఇతిహాసస్వరూపుడు. ఆచార్యులవారి తల్లితండ్రులకు చాలాకాలం సంతానం కలుగలేదు. వారు త్రిచూరు శివాలయాన్ని ఎక్కువగా దర్శించి, కుమారుడిని ఇమ్మని ప్రార్థించేవారు. ఒకసారి శివుడు శివగురువుకు స్వప్నంలో కనిపించి జ్ఞాని పండితుడు అయి తక్కువకాలం జీవించే కొడుకు కావాలా లేక ఏమీ ప్రత్యేకత లేకుండా 100 సం॥లు జీవించే కొడుకు కావాలో ఆలోచించి చెప్పమని చెపుతాడు, కాని శివగురువు వెంటనే నాకు పండితుడు, జ్ఞాని అయిన కుమారుడు కావాలి అని చెపుతాడు. అప్పుడు శివుడి అంశతో ఆచార్యులవారు జన్మించారు అని చెపుతారు. ఆచార్యులవారు అపరమేధావి, గొప్ప జ్ఞాపకశక్తికలవాడు. ఆచార్యులవారికి 5వ సం॥లో ఉపనయం చేసారు. ఆయనకు 8 సం॥లు వచ్చేసరికి సంపూర్ణుడు అయిపోయాడు, ఆయనకు తెలియని సబ్జక్టులేదు. ప్రమాణాలను వదులుకొని, సదాచారాన్ని వదులుకొని జీవించేవాడు ప్రమాదంలో పడతాడు అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. మనకు ఉపనిషత్‌లు, భగవద్గీత ప్రమాణం, వాటికి అనుగుణంగా జీవించటంమానేసి మన ఇష్ట ప్రకారం, అహంకారం చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూ ఉంటే ప్రమాదంలో పడతాము. వేదాలు ఆర్డరుచేసినట్లు చెపుతాయి, పురాణాలలో ఈ పనిచేస్తే ఈఫలితం వస్తుంది అని చెపుతారు, ఇతిహాసాలు స్నేహపూర్వకంగా చెపుతాయి. ఆచార్యులవారు వేదాలలో చెప్పినట్లు, పురాణాలలో చెప్పినట్లు, ఇతిహాసాలలో చెప్పినట్లుగా కూడా చెప్పేవారు. ఆయనకూడా కొన్ని మహిమలు చేసారుకాని మన మనస్సును మహిమల మీదకు వెళ్ళనివ్వరు. మహిమలు అనేవి ప్రకృతిగొడవలు, మనకు సబ్జక్టుప్రధానం, ఆలోచన ప్రదానం.

ఆచార్యులవారికి సన్యాసం తీసుకోవాలని అనిపించింది. ఎవరైనా సన్యాసం తీసుకోవాలి అంటే తండ్రి అనుమతి లేకపోయినా ఫరవాలేదు కాని తల్లి అనుమతి తీసుకోవాలి అని శాస్త్రంలో ఉంది. సన్యాసం తీసుకొంటానని తల్లితో చెప్పాడు కాని తల్లి అంగీకరించలేదు. ఒకరోజు ఆచార్యులవారు నదిలో స్నానం చేస్తున్నారు. తల్లి బట్టలు ఉతుకుతోంది. ఒక మొసలిని కల్పించి అమ్మా! నన్ను మొసలిలాగుకొనిపోతోంది, నేను చనిపోతున్నాను అని ఆచార్యులువారు అంటారు. తల్లికేకలు పెడుతుంది, ఆచార్యులువారు ఏమిచెప్పారు అంటే నేను సన్యాసం తీసుకోవటానికి అనుమతిస్తే ఈ మొసలి